

UCHWAŁA NR XIX/230/2020

Rady Miasta Sandomierza

z dnia 18 marca 2020 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi Pani R. P.-K.*

Na podstawie art. 18 b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. tekst jedn. z 2019 r. poz. 506 ze zm.), w związku z art. 229 pkt. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. tekst jedn. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.; dalej: KPA) Rada Miasta Sandomierza uchwala, co następuje:

§ 1.

Po rozpatrzeniu skargi Pani R. P.-K.* na bezczynność Burmistrza Sandomierza uznaje się skargę za bezzasadną.

§ 2.

Uzasadnienie rozpatrzenia skargi stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3.

Wykonanie uchwały, w tym powiadomienie skarżącej o sposobie załatwienia skargi, powierza się Przewodniczącemu Rady Miasta Sandomierza.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miasta Sandomierza

Wojciech Czerwiec

UZASADNIENIE

W dniu 14 stycznia 2020 r. do Urzędu Miejskiego w Sandomierzu wpłynęła skarga Pani R. P.-K.* na bezczynność Burmistrza Sandomierza w „(...) kwestii odzyskania nieruchomości Opatowska 3”. Skarżąca podniosła w niej zarzut bierności wobec decyzji Ministra Administracji i Cyfryzacji (dalej: MAiC) Nr 127 z dnia 26 lutego 2014 r. znak DAP-WPK.736.483.2014.Ich (zwanej decyzją dekomunalizacyjną), na mocy której stwierdzono nieważność decyzji Wojewody Tarnobrzieskiego z dnia 17 stycznia 1994 r. znak C.III-7223k(66)94. Ten ostatni dokument (decyzja komunalizacyjna) stwierdzał nabycie z mocy prawa przez Gminę Sandomierz nieodpłatnie własności nieruchomości oznaczonej w ewidencji gruntów w jednostce ewidencyjnej obręb Sandomierz Lewobrzeżny dz. Nr 1129, uregulowanej w księdze wieczystej Nr ZD 3411, opisaney w karcie inwentaryzacyjnej nr 648. Decyzja MAiC z 26 lutego 2014 r. została unieważniona wskutek postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (dalej: MSWiA) - decyzja znak DAP-WPK-727-1-310/2019/MSte z dnia 10 stycznia 2020 r. Jak czytamy w uzasadnieniu do decyzji MSWiA *"(...) zaskarżona decyzja Ministra Administracji i Cyfryzacji Nr 127 (...) została wydana z rażącym naruszeniem art 156 § 1 pkt 2 w związku z art. 5 ust 1 ustawy z dnia 10 maja 1990 r. - Przepisy wprowadzające (...). Decyzja obarczona wyżej wskazaną wadą wymaga stwierdzenia nieważności na podstawie art. 156 § 1 pkt 2 Kpa. Stwierdzenie nieważności decyzji administracyjnej skutkuje przywróceniem stanu poprzedniego obowiązującego przed dniem wydania aktu, którego nieważność stwierdzono"*. W świetle powyższego można uznać, że właścicielem nieruchomości położonej przy ul. Opatowskiej 3 jest Gmina Sandomierz. Dopóki jednak decyzja ta nie uzyska statusu decyzji ostatecznej, a tym samym będzie mogła wywoływać skutki prawne, złożenie przez Gminę wniosku o wpis w księgach wieczystych będzie skutkowało jego odrzuceniem. Należy przy tym dodać, iż w przedmiotowej decyzji MSWiA z 10 stycznia b. r. widnieje informacja, iż *"(...) Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji w odrębnym postępowaniu rozpatrzy wniosek B. P.* w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji Wojewody Tarnobrzieskiego z dnia 17 stycznia 1994 r., znak: C.III-7223k(66)94"*, a co za tym idzie, nie można przewidzieć formy ostatecznej rozstrzygnięcia.

Z informacji pozyskanych w trakcie rozpatrywania przedmiotowej skargi, odnosząc się wprost do zarzutu bezczynności organu wykonawczego gminy ustalono, iż Burmistrz Sandomierza nie wystąpił z wnioskiem do MSWiA o unieważnienie decyzji dekomunalizacyjnej z 2014 r., gdyż

w przedmiotowej sprawie wszczęte zostało przez ministra z urzędu postępowanie administracyjne, o czym burmistrz został zawiadomiony pismem z dnia 12 sierpnia 2019 r. znak DAP-WPK-727-1-310/2019/MStę. Argumentacji skarżącej, jakoby na jej wniosek podjęte zostało w/w postępowanie administracyjne nie wytrzymało zaistniały w sprawie stan faktyczny, potwierdzony w decyzji MSWiA, w której stwierdzone zostało wprost, że Pani R. P.-K.* *"nie legitymuje się przymiotem strony w niniejszym postępowaniu (...)".* Przypomnieć w tym miejscu należy jedną z podstawowych zasad postępowania administracyjnego wyrażoną w art. 61 § 1 KPA, zgodnie z którym postępowanie administracyjne jest wszczynane albo na żądanie strony, albo z urzędu. Pismo skarżącej skierowane do ministra należy zatem rozpatrywać w kategorii źródła informacji, która mogła (ale nie musiała) skutkować wszczęciem postępowania z urzędu.

Wskazać należy ponadto, iż w przedmiotowej sprawie toczy się również postępowanie przed Sądem Najwyższym zainicjowane wskutek złożenia przez stronę postępowania (Panią B. P.*) skargi kasacyjnej. Ten nadzwyczajny środek zaskarżenia, jak czytamy chociażby w uzasadnieniu do decyzji MSWiA z 10 stycznia b. r., został wniesiony wskutek oddalenia przez Sąd Okręgowy w Kielcach apelacji Pani B. P.* wobec postanowienia Sądu Rejonowego w Sandomierzu z dnia 30 kwietnia 2018 r., sygn. akt I Ns 674/15, w którym stwierdzono, iż Skarb Państwa - Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Sandomierzu nabył przez zasiedzenie z dniem 2 marca 1986 r. prawo własności nieruchomości stanowiącej działkę o nr ew. 1129, położonej w Sandomierzu, dla której Sąd Rejonowy w Sandomierzu prowadzi księgę wieczystą nr KI1S/00010354/2. W przypadku uwzględnienia skargi kasacyjnej Sąd Najwyższy uchylił zaskarżone orzeczenie w całości lub w części i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia sądowi, który wydał zaskarżone orzeczenie lub innemu równorzędnemu. Sąd Najwyższy może uchylić także w całości lub w części orzeczenie sądu pierwszej instancji i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania sądowi temu samemu lub równorzędnemu. Sąd, któremu sprawa zostanie przekazana, związany jest dokonaną w danej sprawie przez Sąd Najwyższy wykładnią prawa. Sąd Najwyższy może wydać również tzw. orzeczenie reformatoryjne uchylając zaskarżony wyrok i orzec co do istoty sprawy. Tak stanowi ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. t. j. z 2019 r. poz. 1460, z późn. zm, art. 398¹⁵ § 1, art. 398¹⁶ , art. 398²⁰; dalej: KPC). Uchylenie orzeczenia i ponowne rozpoznanie sprawy pociągać może za sobą różne możliwości rozwiązań prawnych, które wpływać będą na bieg postępowania administracyjnego. Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, jak w § 1 niniejszej uchwały.

Z uwagi na fakt, iż skarga Pani R. P.-K.* uznana została za bezzasadną i bezzasadność tę

wykazano w uzasadnieniu do niniejszej uchwały, zgodnie z art. 239 § 1 KPA w przypadku ponowienia skargi bez wskazania nowych okoliczności organ właściwy do rozpatrzenia skargi może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadomienia skarżącego.

* Dane osobowe zostały zanonimizowane (art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej - t. j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1330 i art. 5 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady UE nr 2016/679 (RODO) z dnia 27 kwietnia 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.119.1)). Anonimizacji dokonała Magdalena Żukowska - Inspektor Ochrony Danych Urzędu Miejskiego w Sandomierzu.